

BoniOuderBulletin

JAARGANG 41

NUMMER 3 JULI 2020 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

ANDERHALF

Het Boni in coronatijd

Inclusief BOB maart!

Half mei benaderde de BOB-redactie de school met het idee van de 'anderhalve BOB'. Het Boni zat toen nog in lockdown. Als redactie wilden we graag iets doen met alle bijzondere verhalen die in coronatijd waren ontstaan. Verhalen van leerlingen, ouders én school. Het Boni Ouder Bulletin van maart was al helemaal klaar toen alle scholen op 16 maart dichtgingen. Maar drukken was zonde, als niemand de BOB kon uitdelen en meenemen. De maart-BOB is digitaal verspreid onder de ouders, maar uit ervaring weten we dat maar weinig ouders 'm dan echt lezen. En dat is jammer! Daarom besloten we de maart-uitgave, met als thema 'Geld', alsnog te laten drukken in z'n originele vorm. Daaromheen hebben we alle verhalen gebundeld over het Boni in coronatijd. Een 'anderhalve BOB' dus!

Veel leesplezier!

Marjan Scheffer
Hoofredacteur

FOKKE & SUKKE MERKEN DAT HET NIEUWE NORMAAL ERAAN KOMT

inhoud

Redactioneel	2
Het Boni gaat online	4
Online les krijgen	5
Lesgeven in coronatijden	6
BOB maart	7 - 21
Angstige pubers?	22
Family life	23
Geen Centraal Eindexamen. WTF?	24
'Een rollercoaster' - Hanneke Schreuder	26

De anderhalve meter school

Aan de keukentafel of achter je bureau?

Het Boni gaat online

Medewerkerskoor Bonissimo mist leerlingen en ouders. Ze zingen online een lied voor hen.

Het begon op 9 maart met ‘geen handen schudden’. De zondag erna kwam de mededeling: alle scholen sluiten hun deuren. Vanaf 16 maart kwamen alle (bijna) 1500 leerlingen van het Boni thuis te zitten.

Ouders werkten thuis, broertjes en zusjes waren de hele dag om je heen. Het docententeam en de staf hebben in recordtijd een online lesprogramma in elkaar gedraaid en gingen van de ene op de andere dag met deze nieuwe manier van onderwijs aan de slag. Hoe is het de Bonifanten, en hun ouders, vergaan?

Over het algemeen zijn de leerlingen heel tevreden over de vorm van onderwijs die ze de afgelopen maanden hebben gekregen. Ze hadden zo’n 3-4 uur per dag les en waren daarna nog wat bezig met huiswerk. Online lessen zijn zo gek nog niet. Je hoeft er niet op je best uit te zien en het is veel rustiger dan in een drukke school. Een aantal leerlingen ontdekte dat ze ook lekker konden uitslapen en maakten daar dankbaar gebruik van. Hun eigen planning volgen werd als heel prettig ervaren.

Planningssysteem

Het online onderwijs vroeg veel van de leerlingen op het gebied van zelfstandigheid, discipline en plannen. Met name in de brugklas heeft nog niet iedereen een goed planningssysteem.

Hoewel de meeste leerlingen de online lessen dus een stuk rustiger vinden, vraagt het wel meer van ze. Je moet zelf aan je huiswerk beginnen, je hebt veel meer verantwoordelijkheid en moet meer zelf organiseren.

Ideaal zou zijn wanneer het tot een goede combinatie komt van de verschillende vormen van onderwijs. Bijvoorbeeld korte lessen op school met uitleg en vragen stellen. Je kunt daarna blijven om je huiswerk te maken of je gaat thuis aan de slag met online begeleiding.

Huiswerk opgeven

Leerlingen misten een vaste methode waarop docenten huiswerk opgeven. Nu liepen Magister, Teams en mails soms door elkaar. Dat onderschrijven ook de ouders. Daarnaast hadden ze meer feedback van de docenten verwacht op het huiswerk.

Ouders beoordelen de inzet van hun kroost bij het thuisonderwijs met een keurige 7. Maar gaven ook toe dat dat cijfer tijdens ‘gewone’ schooltijd op een 8 zit. Online onderwijs zorgde soms voor grappige situaties, bijvoorbeeld bij het gebruik van namen. Leerlingen met dezelfde voornaam en beginletter van de achternaam werden aan elkaars mentorgesprek of vergadering uitgenodigd. Vreemd, als je een gesprek aan het voeren bent met een docent die helemaal niet jouw mentor is!

Werkplekken voor iedereen

Thuis was het zoeken. Soms letterlijk: welke kamer is nog leeg, zodat ik rustig aan de slag kan. Ook ouders waren aan het puzzelen: zijn er genoeg werkplekken voor iedereen? Als grootste minpunt wordt, zowel door de leerlingen als de ouders, het contact met klasgenoten genoemd. Op een uitzondering na, hebben veel leerlingen het groepsgevoel echt gemist.

“Het gehaast in de ochtend mis ik absoluut niet”, vertelt moeder Marja. “Dat iedereen op dezelfde tijd de deur uit moet. Ik heb ook geen zin om terug te gaan naar dat gestress.”

Marja's zoon Reinder zit in de brugklas en doet trouw zijn huiswerk. Althans, dat denkt Marja. Ze hoort in elk geval niets terug van docenten. Het thuiswerken en ook niet naar sport en andere lessen te hoeven was vreemd, maar gaf ook een soort rust. “Iedereen kon z'n ding doen op eigen tempo”.

Natuurlijk zijn er ook nadelen. “De wiskunde is best ingewikkeld en Reinder heeft dan weinig geduld voor de uitleg van zijn moeder. En bij de antwoorden staat niet waar het fout ging in de berekening... Dan maak ik me wel zorgen of hij niet gaat achterlopen.” Ze vindt het knap dat de docenten zo snel omgeschakeld zijn naar het digitaal lesgeven. “Ik zie echt heel leuke dingen langskomen, zoals een filmpje van een geschiedenisles waarin de docent als middeleeuwse ridder uitleg geeft in de stad, heel goed en leuk.”

Nog iets van les

“Het voordeel van dat ze online leskrijgen is dat ze in elk geval nog iets van les krijgen”, zegt Petri, moeder van zoon Tom in 4V en zoon Jip in groep 8. “Verder zie ik niet zoveel voordelen. De jongens hangen vooral veel rond. Voor mijzelf is het rustiger als ze in de ochtend allemaal de deur uitgaan, omdat ik ook veel huiswerk.” Je maakt wel heel andere situaties mee. “Zoals die keer dat Tom de afwasmachine aan het uitruimen was en gebaarde dat ik stil moest zijn, omdat hij een les aan het volgen was!”

Samen eten

De eigen routine van vader Jaap is niet veel veranderd. Een voordeel is dat er nu met z'n allen gegeten kan worden omdat er even geen rekening gehouden hoefde worden met alternatieve plannings. Omdat de een naar basketbal moet, of de ander gaat dansen. “Een nieuw verschijnsel in huis is de dynamische werkplekkenwissel. Als dochter met iPad aan de keukentafel zit voor een les, dan ga ik even met mijn laptop op haar kamer zitten voor een online meeting. En dan komt ze even later verontwaardigd vragen ‘Wat doe jij op mijn kamer?’”

Moeder Jolijn appt:

“Voordeel: je kan eens meemaken hoe een deel van de les gaat, wanneer je je kind wat eten komt brengen. Ik kan zelfs even overleggen over de rest van de dag wanneer die ene jongen vragen aan het stellen is, want zelfs ik weet nu al dat 't dan een tijdje duurt. Nadeel: ze komen het huis niet meer uit. Sterker nog: ze komen nauwelijks hun kamer meer uit.”

De namen van ouders en leerlingen in dit artikel zijn gefingeerd.

Docent als
Middeleeuwse
ridder

Lesgeven in coronatijden

Jenneke Nij Bijvank

Er moest een switch komen naar digitaal onderwijs. Toevallig was het Boni net overgeschakeld naar Microsoft Office. Met het programma Teams kun je digitaal in groepsverband werken. Maar naast het afnemen van een enkele digitale toets was er op het Boni geen enkele ervaring met digitaal lesgeven.

Met behulp van de ICT-coördinatoren en een aantal leraren met affiniteit voor ICT slaagde school erin om snel om te schakelen van klassikaal naar digitaal onderwijs. Een knappe prestatie. Maar dan start het eigenlijk pas. Want digitaal lesgeven is toch wel behoorlijk anders dan klassikaal lesgeven. Docenten moeten leren om het programma Teams goed te gebruiken. In de eerste week stonden alle functies voor iedereen nog open. Leerlingen konden ongemerkt het programma besturen, en bijvoorbeeld de microfoon van de leraar op mute zetten. Hilariteit alom natuurlijk. Maar na een week was de pret over.

Individuele feedback

De manier van lesgeven is wel heel anders. Als docent sta je eigenlijk aan een zwart gat les te geven. Je hebt geen idee of de leerlingen achter hun bureau zitten, op de bank hangen of met de iPad op bed liggen. Je mist daardoor signalen en de mogelijkheid om de leerlingen te 'lezen'. Dat is echt een groot verschil. Daarnaast is er digitaal ook sprake van minder feedback vanuit de klas. Het is stil aan de andere kant.

Een vlog in het Frans

Jenneke Nij Bijvank, afdelingsleider van de tweede klas en docente Frans, bedacht er iets op: "De leerlingen moesten als opdracht een vlog in het Frans maken. In plaats van alleen een beoordeling heb ik iedereen een korte vlog terug gestuurd. Wel even een klusje, maar fijn om elke leerling op die manier persoonlijk feedback te kunnen geven."

Het volgen van de voortgang die leerlingen maken, gaat digitaal prima. Opdrachten worden met name digitaal gemaakt en de docent kan dit makkelijk inzien en nakijken. Het is wel wat lastiger om, als de voortgang achterblijft, iemand even achter zijn broek aan te zitten. Normaal gebeurt dit mondeling in de klas. Nu moet er een mailtje of een telefoongesprek aan te pas komen.

Voordelen behouden

Een aantal nieuwe methodes biedt voordelen ten opzichte van klassieke fysieke aanwezigheid. Zo is het bijvoorbeeld praktisch om de mentorgesprekken digitaal te doen. Er is minder afhankelijkheid van plaats en locatie en met de video aan gaat het heel goed. Verder ontwikkelt het digitaal afnemen van toetsen zich heel snel en wordt duidelijk dat de 'week-planner' het zelfstandig werken bevordert.

Toch was iedereen heel blij dat in juni de leerlingen weer op school kwamen. Eén vaste dag in de week weer les op school, samen weer gym en de mogelijkheid om daar waar nodig leerlingen in kleine groepen extra aandacht te geven.

BoniOuderBulletin

JAARGANG 41 NUMMER 2 APRIL 2020 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

In dit nummer o.a.

> Thema: money, money, money

> Virtuele tour door de school

> Wat een vak: Marian Groenenboom

> Project 'tiny houses'

In 2022 bestaat het Boni 100 jaar. Een feest dat we natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. De voorbereidingen daarvoor zijn al begonnen! Een van de onderdelen zal een prachtig boek zijn over de historie van de school in al zijn facetten.

Daarvoor zijn we op zoek naar bijzondere verhalen, anekdotes die niet vergeten mogen worden, memorabele leraren, schoolreizen of uitstapjes. Heb jij een leuke herinnering aan jouw schooltijd op het Boni? Of ken je iemand die nog regelmatig terugdenkt aan zijn of haar tijd op het Boni?

We zijn op zoek naar oud-leerlingen en oud-docenten die hun verhaal willen delen.

Denk ook aan speciale schoolregels, verhalen over bekende Bonifanten of mooie liefdesverhalen. Alles is welkom. We hebben al een arsenaal aan beeldmateriaal. Maar mocht je nog iets bijzonders hebben uit de oude doos, wat absoluut niet mag ontbreken in dit jubileumboek, dan ontvangen we het graag.

Daarnaast is de redactie op zoek naar mensen met professionele journalistieke ervaring die (tegen vergoeding) willen meewerken aan een hoofdstuk in het boek.

Mail je idee of bijdrage: eeuwfeestboni@gmail.com
Alvast hartelijk dank namens de commissie Boek Boni 100!

Een maquette uit 1960 met een observatorium.
Maar dit is nooit uitgevoerd.

We zijn bijvoorbeeld heel benieuwd wat er aan de hand was bij de Ardennentocht in 2007.

Vakkenvullers

Door het coronavirus zijn het onzekere tijden. Het leven is voor veel mensen even tot stilstand gekomen want we moeten zoveel mogelijk binnen blijven. Een rare, onwerkelijke situatie.

Deze BOB gaat over geld. En ook over bijbanen. Leerlingen die in de horeca werken, hoeven voorlopig niet aan de slag. Leerlingen die daarentegen in de supermarkt werken worden opgeroepen juist extra uren te maken. Het zijn drukke tijden voor de vakkenvullers! Bijna de helft van alle scholieren heeft een bijbaan. Ik ken nogal wat ouders die verbaasd zijn over waar hun kinderen al dat geld voor nodig hebben en aan uitgeven. Veel gaat op aan eten en drinken. Een doorn in het oog van ouders, want zo gezond zijn die croissants en energie drankjes niet. In deze BOB vertellen leerlingen wat ze nog meer met hun verdiende geld doen en hoe ouders een oogje in het zeil proberen te houden.

In het artikel over 360 graden Boni maak je kennis met een verrassend project van fotograaf en oud-Bonifant Marc Buma. Samen met een enthousiast team werkt hij aan een virtuele tour door de school. Een waanzinnige herinnering voor als de school straks verbouwd is en een memory trip voor iedereen die ooit op het Boni heeft gezeten of heeft gewerkt.

Verder de verhalen van twee zeer bevlogen mensen: Biologiedocent Marian Groenenboom over haar fascinatie voor de natuur en Aardrijkskundedocent Tim Schuring vertelt over het duurzame Tiny House project dat leerlingen aan het denken zet.

Veel leesplezier!

Marjan Scheffer
Hoofdredacteur

FOKKE & SUKKE
KUNNEN HET GELD GOED GEBRUIKEN

Boni erkend als CultuurProfielSchool

Het Boni heeft in februari het predicaat CultuurProfielSchool gekregen en de school is toegelaten tot de Vereniging van CultuurProfielScholen. Dat betekent dat het kunst- en cultuuronderwijs op hoog niveau is en breed in de school wordt beleefd en gedragen.

“De school ademt cultuur”, stelde de visitatiecommissie van de vereniging vast bij haar bezoek aan het Boni. “Overal in de school is het werk van leerlingen aanwezig. We zijn onder de indruk van de authenticiteit en kwaliteit van het werk van de leerlingen. Het is goed merkbaar dat leerlingen zich veilig voelen op school en zichzelf kunnen zijn.”

“Er is veel werk verricht om de aanvraag te doen”, vertelt rector Hanneke Schreuder. “Marga de Ruiter, docente muziek, en Marianne van den Breeden, docente 3D, hebben veel voorbereidend werk voor het visitatiebezoek gedaan. Natuurlijk is het zo dat het kunst- en cultuuraanbod tot stand komt door de werkzaamheden van veel docenten, in de eerste plaats de docenten van de kunstvakken, Kunst Algemeen en CKV.”

Een van de kernwaarden van het Boni is ‘verbondenheid’. Schreuder: “We willen bevorderen dat leerlingen op het Boni zich verbonden voelen met elkaar en met de wereld. Het samen musiceren, samenwerken aan een theaterproductie of een expositie zijn voorbeelden van de wijze waarop leerlingen leren omgaan met elkaar met respect vanuit ieders inbreng en eigenheid.”

inhoud

Oproep voor oud-Bonifanten	8
Redactioneel	8
Boni CultuurProfielSchool	9
Die van mij	9
Project ‘tiny houses’	10
Thema: money, money, money	11
5 vragen: Deborah van Roosmalen	15
360 graden Boni	16
Wat een vak – Marian Groenenboom	18
Het hoekje	20
Uit de ouderraad	21

die van mij

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

Alles onder controle

Heb jij ook van die kinderen die heel ontspannen met hun geld omgaan? Die van mij wel. Zorgwekkend ontspannen, vind ik soms.

Dan vraag je, als meneer uit school komt en meteen een tosti maakt of een zakje noedels met kokend water overgiet, waarom hij niet gewoon zijn boterhammetjes heeft opgegeten. Want je weet gewoon dat die, onaangeroerd en geplet, in de schooltas zitten.

“Geen tijd.”

“Maar... daar heb je toch je pauzes voor?” Oh nee, natuurlijk niet, dan heb je de tijd en je handen nodig om YouTube en Insta te checken. Een andere honger stillen, zeg maar.

“En vind je het dan niet zonde van de moeite die je vanochtend hebt gedaan – om vijf voor acht, na drie keer vragen gauwgauw een boterhammetje bedekken met Vlokfeest en dubbelgekapt in een zakje stoppen?”

“Dat moest van jou.”

En als de honger dan toch knaagt, loopt hij gezellig met klasgenoten naar de Jumbo voor een croissantje. “Kost maar 29 cent. Neem ik er twee. Een paar keer per week.”

En die lege zak mini-Bounty's in zijn tas? “Hebben we met een stel samen gekocht. Sturen we Tikkies rond.”

En hoe komt hij eigenlijk aan die gouden kortingskaart van die pizzaformule in zijn jaszak? “Gevonden.”

Dus toen we laatst kleding gingen kopen in de stad, verwachtte ik dat dat kleedgeld allang opgestookt was. Wilde mijn portemonnee al grijpen toen hij de flinke stapel kleren aan de caissière overhandigde. Maar meneer wapperde geroutineerd met zijn pasje. En overhandigde mij het bonnetje met een ‘alles onder controle, ouwe’ blik.

Project rond duurzaamheid en 'tiny houses'

'Duurzaamheid is niet iets van één schoolvak'

Als iedereen op de wereld net zoveel ruimte, energie en voedsel gebruikt als wij in Nederland, hebben we aan 1 aarde lang niet genoeg. Met dat gegeven zijn dit schooljaar alle leerlingen van de 2e klassen aan de slag gegaan met het denken over duurzaamheid en het ontwerpen van een 'tiny house'.

Van inspiratie over duurzaamheid tot het ontwerp van een tiny house.

Een van de bijzondere dingen van dit project is dat het gegeven wordt vanuit drie vakken: aardrijkskunde, techniek en tekenen. Waar elk vak normaal 2 uur in de week op het rooster staat, was er voor dit onderwerp dus 6 uur in de week beschikbaar. "In alle drie de vakken stond er iets op het programma dat perfect aansluit op dit thema", vertelt Aardrijkskunde-docent Tim Schuring. "Daarom hebben we als docenten de samenwerking gezocht. Je voorkomt dat je in verschillende lessen hetzelfde vertelt, en je hebt meer tijd beschikbaar om met leerlingen op dit onderwerp de diepte in te duiken."

Gastcollege

Zo was er de mogelijkheid voor de leerlingen om een gastcollege te volgen op de Hogeschool Utrecht en om deskundigen (en ouders die kennis hebben van de energietransitie) in de klas uit te nodigen. Concreet hebben alle leerlingen in groepjes een architectenfolder gemaakt

met hun ontwerp voor een tiny house: een woonvorm die zo min mogelijk beslag legt op ruimte en energie en die van duurzame materialen is gebouwd. Een aantal klassen heeft ook nog een maquette geconstrueerd van hun tiny house.

Verwarming hoger

"Laatst zette ik in de klas de verwarming hoger terwijl er een raam openstond. Dat leidde direct tot een gesprek in de klas over het energiegebruik en leefklimaat (zuurstof) in een tiny house. Dat is mooi: duurzaamheid is namelijk een 'waardenvraagstuk', waarbij leerlingen zelf ontdekken welke waarden zij belangrijk vinden en welke keuzes daar bij horen."

Een gedetailleerd uitgewerkt 3D-model.

‘Mijn ouders leren me wel om keuzes te maken’

De bankpas standaard in de telefoonhoes

Voor sommigen is het een gevoelig onderwerp, anderen praten er zonder probleem over: geld. Hoe komen scholieren aan geld, en hoe geven ze het uit? Alle ouders vinden het belangrijk dat hun kinderen leren omgaan met geld. Hoe doen de Boni-ouders dat? En hoe kun je daarover praten met je kind?

Wanneer je, als tiener, meer geld nodig hebt dan je zakgeld en eventueel kledinggeld, dan zit er maar een ding op: een bijbaantje zoeken. En dat gebeurt veel. In 2018 had bijna 50 procent van de scholieren (15 tot 20 jaar) in het voortgezet onderwijs een bijbaan. In 2013 was dit nog 42 procent. Opvallend is dat HAVO-leerlingen het vaakst een bijbaan hebben (54 procent). Daarna volgen de VWO'ers (49 procent) en VMBO'ers (47 procent), lezen we in de CBS Jeugdmonitor.

Geen geldproblemen

Leon (6 VWO op het Boni) heeft geen bijbaan. "Ik heb wel een bijbaan gehad als barman, maar ik kon het uiteindelijk niet opbrengen om consequent te werken. Dus ben ik gestopt. Gelukkig heb ik geen geldproblemen, want mijn ouders betalen eigenlijk alles. En van de overheid krijg ik 115 euro per maand. Mijn ouders

vinden het belangrijker dat ik met school bezig ben, dan dat dat ik over geld hoeft na te denken. Maar ik ken best veel jongeren die wel geldproblemen hebben. Volgens mij komt dat ook doordat jongeren te weinig betaald krijgen."

Vakken vullen

Mats (3 Havo) werkt als vakkenvuller bij de Albert Heijn en vindt dat hij genoeg verdient. "Ik krijg in elk geval meer dan met folders rondbrengen en het is een stuk gezelliger." Met het geld dat hij verdient, spaart hij vooral. "Soms haal ik een broodje of iets lekkers. Ik heb met mijn ouders afgesproken dat ik dit één keer per week doe. We hebben thuis ook altijd genoeg lekkere dingen. Het afgelopen jaar heb ik een koptelefoon gekocht met noise cancelling, maar nu ben ik niet voor iets speciaals aan het sparen."

Nooit naar de supermarkt

Anice (6 VWO) krijgt 28 euro zakgeld per maand. Haar ouders betalen haar kleding. Daarvoor gaat ze zo'n 2 tot 4 keer per jaar op pad. "Ja, ik geef eigenlijk heel weinig geld uit. Naar de supermarkt om iets lekkers te kopen doe ik nooit en in de kantine vind ik het eten te duur en niet erg lekker. Ik heb wel een bijbaan, oppassen, en dat verdient prima. Vorig jaar heb ik een goed fototoestel gekocht, dat vind ik dan wel echt gaaf."

'Dan stuur ik een Tikkie'

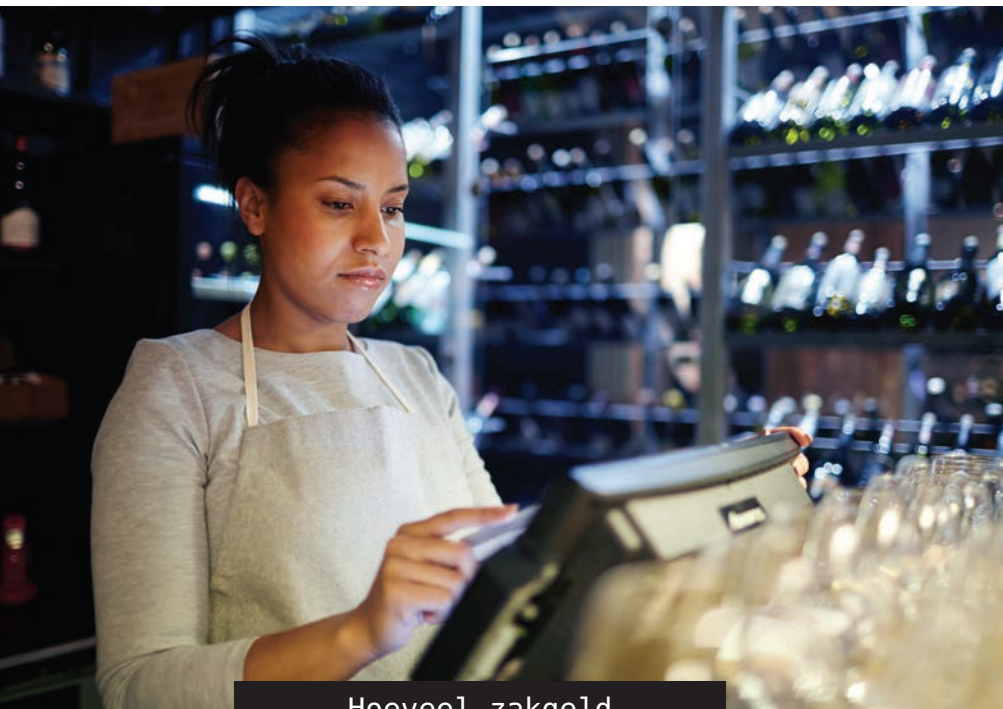
Niet elke leerling gaat zo bewust om met geld. Bram (6 VWO) verdient ook bij als vakkenvuller. "Ik ben daarmee begonnen omdat ik tijd over had en veel van m'n vrienden in de supermarkt bij ons in de buurt werken. Ik doe graag leuke en gezellige dingen met m'n vrienden. Naar de bioscoop, uitgaan of nog even hangen met m'n team bij de sportclub. Dat soort dingen. Geld uitlenen aan vrienden vind ik ook geen probleem. Dan stuur ik een Tikkie en is het weer geregeld."

"Bij ons thuis is het niet zo strak geregeld, maar mijn ouders leren me wel om keuzes

te maken. Zij betalen mijn eindexamenreis, maar het weekend met m'n hockeyteam betaal ik dan weer zelf. Ik vind ook wel logisch dat ze niet alles betalen. Ik heb ook wel gespaard en dat geld laat ik voorlopig staan. Misschien dat ik ook daarom het geld dat ik verdien, gemakkelijker uitgeef. Nu ik 18 ben, kunnen mijn ouders niet zomaar mijn rekening meer inzien. Dat vind ik eigenlijk wel relaxed."

Ouders en financiële opvoeding

Natuurlijk spraken we ook de ouders van Boni-leerlingen over deze onderwerpen. Zij geven aan betrokken te zijn bij het financiële reilen en zeilen van hun kinderen. Doordat het gros van de leerlingen met hun bankpas

Hoeveel zakgeld geven ouders hun kinderen?

Leeftijd	Zakgeldbedrag (per maand)
12	€ 15 - € 20
13	€ 15 - € 20
14	€ 18 - € 20
15	€ 20 - € 22
16	€ 20 - € 25
17	€ 22 - € 26
18	€ 25 - € 30

Bron: website Nibud – scholierenonderzoek 2016

1.600 euro per jaar

betaalt, zijn uitgaven ook makkelijk te zien voor ouders. Janneke, de moeder van brugklasser Floris: “We bespreken regelmatig wat dingen kosten en hoe je er voor kunt sparen. Aankopen boven een tientje overlegt hij vooraf met mij. En game-aankopen sowieso. Dat gaat nog steeds goed. Normaal gesproken is hij best op de penning. Laatst zag ik echter op de bank app dagelijkse afschrijvingen van een eurootje of meer aan de snoepautomaat op het Boni. Toen hebben we besproken hoe lang je moet werken om een dagelijkse snoeproutine te bekostigen en wat dat betekent voor het spaartempo voor een nieuwe iPhone, die hij graag wil. Dat had meer effect dan de melding dat snoepen niet zo gezond is. Zijn eerste cadeauwens voor zijn 13e verjaardag is nu dan ook cash om te sparen voor zijn telefoon.”

Even naar de Jumbo

“Tom uit de vierde klas geeft ook nog wel regelmatig geld uit aan snoep”, vertelt zijn moeder Marlies. “Even naar de Jumbo geweest in de pauze”, vertelt ‘ie dan. Maar hij spaart ook. Vooral voor onderdelen voor zijn computer. Hij koopt die soms ook online. En als hij het geld nog niet heeft, maakt hij soms de afspraak met de verkoper dat hij het onderdeel vasthoudt totdat hij zijn zakgeld heeft, of zijn salaris dat hij verdient met vakkenvullen binnen is. We bespreken regelmatig waar hij zijn geld aan uitgeeft en wat de waarde is van producten die hij aanschaft. En wat je bijvoorbeeld nog meer met dat geld zou kunnen doen. Ik geef aan wat ik zinnige uitgaven vind en wat niet. 20 euro om een hamburgermaaltijd te laten bezorgen vind ik zonde van het geld bijvoorbeeld, maar hij mag het uiteindelijk zelf weten. Hij is immers 16.”

Vakkenvuller is veruit de populairste bijbaan, volgens de CBS Jeugdmonitor (jongens 38% en meisjes 22%). Bij meisjes zijn kassamedewerker en verkoper daarna het populairst, bij jongens krantenbezorger en keukenhulp. De doorsnee werkende scholier verdient in een jaar ongeveer 1.600 euro. Jongens verdienen iets meer dan meisjes. 83 procent van de werkende scholieren heeft een baan van minder dan 12 uur.

Vroeger deed hij impulsaankopen

“Wout uit de tweede gaat ook vrij bewust met zijn geld om”, zegt zijn moeder Martine. “Vroeger deed hij vaker impulsaankopen. Vooral speelgoed. Maar nu spaart hij liever voor iets. De laatste spaardoelen waren AirPods en een keyboard.” Net als de meeste andere ouders die we spraken over zakgeld, krijgt ook Wout zijn zakgeld op zijn rekening gestort en kan hij zelf bepalen waar hij dat aan uitgeeft. “Maar op zijn verjaardag bijvoorbeeld krijgt hij cash, onder andere van opa en oma. Dat wordt gebruikt om met vrienden na school wat lekkers te kopen. Zijn bankpas gebruikt hij wel steeds meer. De bankpas zit nu standaard in zijn telefoonhoes. Hij heeft nog geen Tikkie en doet nog niet aan online bankieren. Dat vindt hij nog teveel gedoe.”

De namen van ouders en leerlingen in dit artikel zijn gefingeerd.

Geld mag eigenlijk geen barrière zijn

Een middelbare school kan niet functioneren als er geen geld ter beschikking is. Het schoolgebouw kost geld, daarnaast zijn er natuurlijk kosten voor de docenten, medewerkers van het onderwijs ondersteunend personeel (OOP) en de leden van de schoolleiding, boeken, schoolfeesten, excursies en nog veel meer. Hoe worden al deze zaken bekostigd?

Rector Hanneke Schreuder schetst in het kort op welke manier het St. Bonifatiuscollege gefinancierd wordt. Het reguliere onderwijsprogramma wordt bekostigd door de overheid. Hiervoor is een zogeheten 'lumpsum-bekostiging' vastgesteld, op basis van het aantal leerlingen. Hiermee worden de reguliere uitgaven van de school bekostigd. "Hierin is alles inbegrepen wat er nodig is om onderwijs en begeleiding te verzorgen voor onze leerlingen. En alle overige werkzaamheden en materiële kosten die nodig zijn om een schoolorganisatie in stand te houden." Uit deze lumpsum-bekostiging wordt het overgrote deel van de uitgaven van de school betaald. Ook ontvangt de school aparte bekostiging: de wet 'Gratis Lesmateriaal' financiert bijvoorbeeld de uitgaven voor de schoolboeken.

Schoolkosten

Daarnaast is er een financiële bijdrage die aan de ouders van leerlingen wordt gevraagd. Deze schoolkosten bestaan uit drie onderdelen:

1. Ouderbijdrage voor voorzieningen voor alle leerlingen
2. Leerjaar/vakspecifieke deelnemersbijdragen
3. Noodzakelijke uitgaven van ouder(s)/verzorger(s) voor school (zoals iPad en schoolspullen)

Extra activiteiten en voorzieningen

Schreuder: "Op het Boni vinden we het belangrijk om naast het reguliere aanbod ook extra activiteiten en voorzieningen aan te bieden die het onderwijs verdiepen en aantrekkelijk maken." Dit doet het Boni door middel van werkweken, culturele activiteiten, meerdaagse excursies en (buitenlandse) reizen. Voor deze aanvullende activiteiten en voorzieningen wordt een bijdrage aan ouders/verzorgers gevraagd.

Welke kosten vallen er onder de ouderbijdrage?

- Algemene ouderbijdrage: bijzondere activiteiten zoals de jaarlijkse toneelproductie, schoolfeesten, dans en muziek, de eindexamenbarbecue en diploma-uitreiking, sportdagen etc.
- Bijdrage Fonds Gemeenschappelijke leermiddelen: jassen voor scheikundeles, materiaal voor tekenen, drama, handvaardigheid, techniek en informatica etc.
- Contributie Oudervereniging: ouders/verzorgers zijn automatisch lid van de oudervereniging.
- Schoolpasje.
- Kluisje.

U kunt meer informatie vinden op de website en in de Schoolgids.

Solidariteitsfonds

De voorzieningen van de algemene ouderbijdrage staan open voor alle leerlingen. Schreuder: "Wij proberen deze bijdrage zo laag mogelijk te houden, maar zonder deze bijdrage kunnen wij helaas geen extra activiteiten doen." Bij de activiteiten die specifiek voor een leerjaar of een vak gehouden worden, geldt dat leerlingen alleen kunnen meedoen als de deelnemersbijdrage betaald wordt. Schreuder: "Mochten ouders van leerlingen het financieel niet breed hebben, kunnen zij een beroep doen op het Solidariteitsfonds." School en ouders doneren aan dit fonds, en de Stichting Leergeld bepaalt welke leerlingen hiervoor in aanmerking komen. "Ons uitgangspunt is dat we willen bevorderen dat alle leerlingen met de extra activiteiten en excursies meedoen, en dat geld eigenlijk geen barrière mag zijn."

Deborah van Roosmalen, lid van de MR

'Meer te weten komen wat er op school speelt'

Deborah van Roosmalen, moeder van 3 Boni-leerlingen, neemt afscheid na jarenlang de ouders vertegenwoordigd te hebben in de Medezeggenschapsraad (MR) en de Ouderraad (OR).

Hoe lang heb je in de MR en de OR gezeten?

"Sinds 2015 in de OR en sinds 2016 in de MR van het St. Bonifatiuscollege en ook in de Gemeenschappelijke Medezeggenschapsraad (GMR) van de Stichting Willibrord. Dit jaar zal het laatste jaar zijn: onze dochters zitten in de eindexamenklassen en volgens de statuten moet je na vier jaar plaats maken voor een ander."

Waarin verschilt de MR van de OR?

"In de MR gaat het om onderwerpen die instemming of advies behoeven. Denk aan de jaaragenda, verandering binnen het schoolsysteem, begrotingen, schoolondersteuningsprofiel, of protocollen (pesten, klachten, gedrag, avg etc). De Oudergeleding heeft binnen de MR als enige stemrecht over het besluit over de hoogte van de vrijwillige ouderbijdrage en andere beleidszaken waar door ouders voor moet worden betaald. Op het niveau van de Willibrordstichting is er ook de GMR. De OR komt 6 keer per jaar bijeen voor overleg over zaken die het belang van school en leerling aangaan, zoals zorg op school, toetsweken, de verbouwing, invoering van de iPad, drukke klassen, activiteiten. De OR is actief bij diverse schoolactiviteiten: de ouderavonden, thema-avond, BrugKlasOuderavond, activiteitenweek en de carrière dag. Als blijkt dat er issues zijn die in meerdere klassen van de school spelen, kan het op de agenda van de MR worden geplaatst."

Hoe worden de MR, de GMR en OR samengesteld?

In de MR hebben 6 medewerkers, 3 ouders en 3 leerlingen zitting. De leden van de MR worden voor een duur van minimaal 3 jaar benoemd en kunnen na verkiezingen herkozen worden. De GMR vertegenwoordigt

de MR's van de deelnemende scholen. In totaal bestaat de GMR uit 3 ouders en 3 leerkrachten. De OR vertegenwoordigt met 15 tot 20 ouders/verzorgers de Oudervereniging, waar iedere ouder/verzorger van een leerling automatisch lid van is."

Wat dreef jou om in de MRT en in de OR zitting te nemen?

"Mijn drie dochters zitten op het Boni. De middelste had aangegeven dat ze het leuk vond als ik lid zou worden van de Ouderraad. En zelf bleek ik het ook interessant te vinden. Omdat het kansen biedt om meer te weten te komen over wat er binnen school allemaal speelt."

Kun je goede redenen noemen om zitting te nemen in de MR of OR?

"Ook al kost het bijhouden van al deze vergaderingen veel tijd (OR 5 vergaderingen, MR 5 à 6 vergaderingen en GMR 10 vergaderingen, plus voorbereidingstijd voor het lezen van de stukken) heb ik deelname als absoluut zinnig ervaren. Met mijn nieuwsgierige aard en mijn drive voor mijn kinderen, hun vrienden en voor alle andere leerlingen van deze school (toch 1500) hoop ik iets voor hen betekend te hebben. En ja, er wordt geluisterd. Er zijn veel minder dagen met 40-minuten-roosters, het schoolondersteuningsprofiel (SOP) is sterk verbeterd, communicatie tussen de schoolleiding en de OR is verbeterd. Maar er komen ook weer nieuwe uitdagingen aan: de verbouwing van de school, verandering van het onderwijs op school, minder of meer geld vanuit de overheid en hoe dat op te lossen of uit te geven."

360° BONI: een virtuele tour door school

De nieuwste techniek wordt gebruikt

Projectleider Marc Buma in actie

Leerlingen en docenten leren snel de kneepjes van het vak

De verbouwing komt steeds dichterbij. Reden voor Marc Buma, fotograaf en oud-Bonifant, om samen met diverse leerlingen het huidige gebouw nog één keer goed vast te leggen op de gevoelige plaat. Op een wel héél bijzondere manier.

Het idee

Met leerlingen en oud-leerlingen wordt een streetview model gemaakt van de school, vóór de verbouwing. Zo kan iedereen die op het Boni heeft gezeten, of nog zit, in de toekomst nog eens terugkomen en virtueel rondkijken op de oude school.

Waarom

Het Boni is een plek waar je minimaal 5 jaar van je leven hebt rondgelopen. Hoe gaaf zou het zijn om weer een keer terug te gaan? Je zult merken dat er veel herinneringen opeens terugkomen als je weer – virtueel – in de schoolbanken zit, in de gymzaal staat of door de kantine wandelt.

Hoe

Met een speciale camera worden door de hele school rondkijkfoto's gemaakt. Zo bouwen we een model van de school, waar we de foto's in plakken. In deze virtuele omgeving kun je dan rondlopen, met een virtual reality bril of gewoon op je mobiel.

“Er waren een aantal zaken die me aan het denken zetten”, vertelt Buma. “De plannen voor de verbouwing van het schoolgebouw die nu concrete vorm krijgen. En de voorbereidingen voor alle feestelijkheden rondom Boni 100 jaar, waarbij straks honderden oud-leerlingen naar het nieuwe gebouw zullen komen. Het zou toch geweldig zijn als oud-leerlingen en -docenten straks nog één keer virtueel door het gebouw kunnen lopen, waar zij vroeger zelf les hadden? Dus heb ik contact gezocht met school. En nu zijn we met een groepje enthousiaste leerlingen, oud-leerlingen en docenten - onder aanvoering van mijn dochter Lot uit 4H - aan de slag gegaan. Er is natuurlijk geen tijd te verliezen. In juli start de verbouwing al. Voor die tijd moeten we alles hebben vastgelegd.”

Op 16 februari was de eerste Fotografie Doe Dag. Een groep vrijwilligers verzamelde zich op school. Tijdens die eerste dag zijn zo'n 300 bolfoto's gemaakt. Heel veel plekken in school zijn globaal vastgelegd. Het gedeelte dat als eerste verbouwd gaat worden, is al meteen in detail gefotografeerd. Een andere groep richtte zich op het inrichten van de speciale projectwebsite. In totaal is ongeveer de helft van de school gefotografeerd. In april volgt een tweede Doe Dag waarbij het volgende deel aan de beurt is.

“Na een eerste ronde kwamen alle vrijwilligers weer bij elkaar voor een korte evaluatie. Hoe zijn de foto's geworden? Hebben we de beelden die we wilden, of moet er nog een slag gemaakt worden? Erg leuk om te zien hoe snel iedereen het fotograferen in de vingers had.”

“In eerste instantie gebruiken we de foto's om een eenvoudige virtual reality tour te maken, vergelijkbaar met Google Streetview. Hiermee testen we of het concept werkt en of alle foto's gelukt zijn”, vertelt Buma. Hij heeft ook al een heleboel ideeën wat er daarna kan gebeuren: bijvoorbeeld het bouwen van een 3D model van de school of het optekenen van herinneringen van leerlingen en oud-leerlingen in de foto's.

A photograph of Marian Groenenboom, a biology teacher, sitting in a classroom. She is wearing a light blue short-sleeved button-down shirt and dark trousers. She has short brown hair and wears glasses. Her hands are clasped in her lap. In the background, there is a glass display case containing various biological specimens, including a plant and some small animals. To the right, a large anatomical model of a human leg is visible. The text 'Ik ben niet leuk om mee te wandelen' is overlaid on the bottom left of the image.

‘Ik ben
niet leuk
om mee te wandelen’

Marian Groenenboom geeft sinds 7 jaar biologie op het Boni. Het is haar eerste baan op een middelbare school en het was meteen een vliegende start: op vrijdag aangenomen en op maandag beginnen.

‘Dat je opeens een lichtje ziet aangaan’

Het onderwijs trok haar meer dan een wetenschappelijke carrière, hoewel Groenenboom die wel echt uitgeprobeerd heeft, door na haar studie theoretische biologie te promoveren en vervolgens drie jaar onderzoek te doen. “Theoretische biologie is biologie op de grens van wiskunde en biologie. Dat wil zeggen dat je wiskundige modellen gebruikt om te zien hoe dingen kunnen werken in de biologie. Het is veel programmeren, veel achter de computer zitten.”

Tijdens haar promotieonderzoek merkte Groenenboom al dat ze het lesgeven aan studenten het leukste vond, ze gaf toen wiskunde aan biologen. Uiteindelijk deed ze dus ook nog de lerarenopleiding. “Het verschil tussen lesgeven aan studenten en scholieren is dat studenten ervoor kiezen, en makkelijker te motiveren zijn. Op de middelbare school vinden niet alle leerlingen het vak leuk.”

Losgaan over planten

Zelf is Groenenboom erg enthousiast en probeert dat op de leerlingen over te brengen door enthousiast te vertellen: “Ik kan helemaal losgaan over hoe bijzonder planten zijn, en ik hoor dan ook wel terug dat leerlingen dat onthouden.” Door haar lessen gaan leerlingen anders naar planten kijken, merkt Groenenboom. “Leerlingen zien planten vaak als een soort ‘hekwerkjes’ en komen erachter dat planten heel bijzonder zijn: planten hebben dezelfde problemen als wij, maar lossen zaken als transport van stoffen heel anders op. Maar je moet wel uitkijken dat je niet het hele uur staat te praten omdat je het zelf zo interessant vindt.”

Verwondering

Bij de onderbouw gaat het vooral over verwondering over de natuur. Die heeft Groenenboom zelf ook: “Een keer zat een klas een toets te maken en zag ik buiten staartmezen in de boom. Dat zijn echt de allerschattigste vogeltjes, dus ik riep ‘Kijk, staartmezen!’. De hele klas dus naar het raam om de staartmezen te bekijken. Bij de bovenbouw ga je heel diep in op de stof en zit je op moleculair niveau, dan moet je soms juist een stapje terugnemen om weer even te weten waar dit belangrijk voor is.”

Natuur

Haar enthousiasme over de natuur deelt Groenenboom ook op Instagram: “Ik ben echt niet leuk om mee te wandelen, want ik zit om de haverklap over een plantje gebogen en maak foto’s. En dan heb ik me nog ingehouden en geen verrekijker meegenomen om vogels te spotten.” Groenenboom pleit voor meer waardering voor de Nederlandse natuur. “Dat zou ik nog wel eens willen

bereiken: een practicum waar we de leerlingen laten zien dat er in Nederland ook hele mooie natuur is. Er is zoveel te zien, je hoeft echt niet naar het tropisch regenwoud.” Advies ook aan ouders dus: ga meer naar buiten met de kinderen en wijs eens een leuk bloemetje aan.

Skateparade

Behalve buiten in de natuur is Groenenboom ook elke vrijdag buiten in de stad Utrecht. Niet om naar de planten en de dieren te kijken maar als verkeersregelaar. “Ik rij al twaalf jaar elke vrijdag mee in de skateparade als verkeersregelaar.” Last van hufterig gedrag heeft ze gelukkig niet: “je bent herkenbaar en je geeft aan dat die stoet over 3 minuten voorbij is en daar hebben de meesten geen problemen mee.”

Biologie op het Boni

Het Boni heeft drie biologielokalen en een kabinet met practicummaterialen en boeken. De docenten mogen hun voorkeuren opgeven voor de inrichting van de nieuwbouw. De lokalen worden dus groter, maar het kabinet wordt kleiner: er moet dus opgeruimd worden. Het skelet blijft natuurlijk. Er is inmiddels een plastic exemplaar dat verrijdbaar is, maar er staat ook nog een oude, een ‘echte’. “De schedel staat ergens in een doosje, die is een keer gevallen. Een keer gaf ik les en toen wilde ik iets vertellen over de hand en toen stond ik opeens met de losse hand... De klas in een deuk natuurlijk.” Er zijn meer interessante zaken te vinden in het kabinet, zoals de dode rat van collega Frank “Die ligt daar, in dat Tupperware-bakje”. Maar het meest heeft Groenenboom met de levende have die de biologiedocenten bezitten: de vissen en de watervlooien. Met die laatste doen leerlingen onderzoek naar de zwemsnelheid bij verschillende watertemperaturen. “En ik word ook heel blij van allerlei kleine beestjes die je onder de microscoop kunt bekijken en die je dan voorbij ziet zwemmen.”

Practica

Het leukst om te doen vindt Groenenboom de practica: “Een hart onderzoeken bijvoorbeeld, we hebben dan schapenharten.” Eerder waren dat varkensharten maar die worden tegenwoordig zo ver opengesneden om te controleren op parasieten dat ze voor een practicum niet meer goed bruikbaar zijn. Daarom nu de iets kleinere schapenharten. “Leerlingen gaan dan zelf op onderzoek uit: kamers, boezems, bloedvaten... Het is mooi om aan te kunnen wijzen hoe het zit; en er een verband gelegd wordt tussen de plaatjes in het boek en het tastbare materiaal. Het is leuk als leerlingen het snappen: dat je iets uitlegt, en ze het zelf uitproberen en dat je opeens een lichtje ziet aangaan... en dan denk je ‘jee!’”

BOB richt de spotlights op een plek in of om het schoolgebouw

Van de eerlijke vinder

Geld wordt niet meer gevonden

Gevonden voorwerpen worden afgegeven bij de conciërges in het hoofdgebouw. Ze liggen op de derde plank in de linkerkast. Er liggen twee gevonden telefoons en drie iPads.

Portemonnees worden niet vaak afgegeven. "Vroeger, maar dan heb ik het over meer dan twintig jaar terug, was er in het gebouw ook avondschool", vertelt conciërge André. "Dat was voor autoverkopers, die overdag op de Veemarkt in auto's handelden. Toen is er wel eens een bundel bankbiljetten gevonden."

Maar geld wordt niet meer gevonden. "De leerlingen hebben bijna geen contant geld meer bij zich, ze doen alles met bankpas. Ze krijgen hun zakgeld ook op de bank gestort. Sinds je in de kantine met een pasje kunt betalen wordt daar ook veel meer verkocht."

Op de plank staan wel geldkistjes. "Die zijn van de Boni-actie. Maar ik denk dat daar ook een ander systeem voor gaat komen, munten kopen met je pinpas of zoiets." Pinpassen worden wel vaker gevonden, geeft conciërge Liesbeth aan. "Maar die worden ook heel snel weer opgehaald, dat is veel makkelijker hè, met een naam erop."

Verbouwing en School Ondersteuning Plan

Terwijl deze BOB bij de drukker werd aangeleverd, werden de eerste landelijke maatregelen genomen in verband met het Coronavirus.

De aanstaande verbouwing van het Boni blijft vanzelfsprekend een onderwerp dat de ouders interesseert. Op de Open Dag was dat bijvoorbeeld te merken. Er kwamen veel 'aanstaande' Boni-ouders kijken naar de schetsontwerpen, en ook bij de stand van de Ouderraad was die verbouwing de 'most frequently asked question'. Het proces begint met de sloop van de gymzaal, en door de 'vleugel voor vleugel'-aanpak is het mogelijk de school gewoon te laten draaien – mogelijk mede dankzij 12 vrijstaande lokalen aan de Rubenslaan.

De leden van de Ouderraad zijn heel tevreden over de manier waarop de ouders betrokken worden bij de totstandkoming van het School Ondersteuning Plan (SOP). In dat plan beschrijft de school wat er wordt gedaan voor leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben bij het leren of functioneren op school. De leerlingbegeleiding wordt hier mogelijk op aangepast; ook ouders maken deel uit van het projectteam dat zich hierover buigt.

Met veel plezier waren de leden van de Ouderraad ook nu weer betrokken bij activiteiten als de Brugklas Ouderavond, het koffie en thee schenken bij de ouderavonden, en het bemensen van een stand tijdens de Open Dag.

Wilt u meer betrokken zijn bij het wel en wee van de school? Misschien is de Ouderraad dan ook iets voor u. Laat het ons gerust weten met een e-mail aan ouderraad@boni.nl.

Mark Westbeek, lid Ouderraad

Boni-actie

De Boni-actie voor Lesbos op 18, 19 en 20 februari heeft 3.494 euro opgeleverd. Een superresultaat! De leerlingen haalden met de verkoop van o.a. rozen, donuts en stroopwafels dit fantastische bedrag op voor Attika Human Support. Het geld is bedoeld om de migranten en de lokale bevolking van Attika, een Griekse NGO, te helpen in deze moeilijke tijd. Veel dank aan alle helpers en gulle gevers!

colofon

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.

E-mail: redactiebob@boni.nl

UDERRAAD

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.

Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR UDERRAAD

Miranda Hooghart, voorzitter
Jeroen Moonen, penningmeester
Mariette van Beusekom, secretaris
E-mail: ouderraadboni@gmail.com

REDACTIE BOB

Evelien Baljet
Ariën Bikker
Bianca Groenewegen
Miranda Hooghart
Marjan Scheffer (hoofdredacteur)
Manon Sevenheck
Marian Venemans
Mark Westbeek

VORMGEVING

Libertas Pascal

FOTOGRAFIE

Erik Kottier

DRUKWERK

Libertas Pascal, Utrecht

Hoe vergaat het onze pubers op het Boni? Leven ze met angst tijdens de lockdown? Onderzoek onder jongeren laat zien dat veel pubers zich zorgen maken en ook angstig zijn. Niet alleen vanwege de coronacrisis. Maar ook over bijvoorbeeld het klimaat.

Samen de draak weggagen

Angstige pubers in coronatijd?

Corine Lancel (zorgcoördinator Boni)

“Ik merk geen duidelijke toename van angsten over ‘grote zaken’, ook in coronatijd niet. Er zijn wel jongeren die er last van hebben of kwetsbaarder zijn doordat er wel veel zorg bij de ouders ligt. Het hoort naar mijn idee ook een beetje bij de puberteit; de wereld gaat een beetje voor je open, en daarmee komen ook de grote vraagstukken binnen.”

Marina van der Wal (puber-expert)

“Als kleuter leer je hoe je met angst om moet gaan. Als er een draak onder het bed ligt helpt een ouder de kleuter om deze samen te verjagen. Zo leert de kleuter, dat hij zich angstig mag voelen en dat hij er wat aan kan doen en dat hij altijd iemand heeft om op terug te vallen. Angst kan een goede raadgever zijn, als het gaat om angst voor het coronavirus: je houdt je aan de 1,5 meter-afpraak om niet je oma te besmetten. Zorgen om uitbraak van het coronavirus zijn echter zo groot dat het bijna niet te bevatten is. Angst kan je zomaar verlammen en er uiteindelijk zelfs het gevoel uitlokken ‘dat je het toch allemaal voor niets doet, dat de wereld toch kapotgaat.’”

Wetenschap

De wetenschap vertelt ons dat angstgevoelens sterk ontwikkeld zijn bij pubers: dit wordt veroorzaakt door een hormoon dat afgegeven wordt in de hersenen bij stress. Het blijkt dat dit in de hersenen zorgt voor

grotere angst bij met name pubers. Deze veranderingen verdwijnen weer bij volwassenheid.

Bonileerlingen

In gesprek met een aantal jongeren van het Boni wordt wisselend gereageerd. De een mag niet met zijn vriendin afspreken omdat de ouders van zijn vriendin het niet zo nauw nemen met hun ‘kleine sociale kring’. De volgende spreekt gewoon af met vrienden. Zijn ouders laten hem zelf bepalen hoe hij met de 1,5 meter afstand omgaat, mits hij maar buiten in de tuin afsprekt en op nette afstand blijft van elkaar. Ze praten thuis over de ‘nieuw-normaal-regels’ en wat het voor hen betekent. Een andere leerling vertelt dat hij wel angstig is voor wat er komen gaat. Komt er nog een tweede golf? Kan ik genoeg punten halen met het beperkt aantal toetsen? Ga ik wel over?

Wees kritisch

Hoe begeleid je je kind met angst? “Houd in je achterhoofd dat jouw rust of onrust invloed heeft op gedrag van je puber”, adviseert Marina van der Wal. “Praat serieus met je kind over de angsten. Wees kritisch: want zijn het wel reële angsten? Hiermee lijkt het samen weggagen van de draak opeens weer alsof het gisteren was.”

Family Life in coronatijden

Werken, leren en recreëren vanuit huis. Met het hele gezin. In het begin is het even wennen. Na de gewenning volgt het besef dat deze manier van leven ook zo zijn voordelen biedt. Al weegt het niet op tegen de beperkingen. De sociale contacten worden minder, drukte, een overbezette wifi en de dagen zijn soms best lang.

Kitty, moeder van twee waarvan een in de tweede klas van het Boni: "In het begin was er stress. Hoe blijven we gezond? Hoe vermijden we de drukte, bijvoorbeeld in de supermarkt? Hoe combineren we alles? Doet de IT het goed? Nadat we daarin een balans hadden gevonden, merkten we dat we als gezin goed best goed waren in het combineren van werk, school en thuis."

Digitaal onderwijs super chill

Vincent, leerling uit het tweede jaar op het Boni, vond ook zijn draai: "Digitaal onderwijs is super chill. Ik kan veel meer mijn eigen tijd indelen. Ook tijdens lessen ja. Met mijn draadloze koptelefoon sta ik soms tijdens de les een beschuitje te smeren aan het aanrecht."

Jelka, docente en moeder van vier kinderen waarvan een op het Boni, herkent dit geluid van haar kinderen. "Mijn zoon van 7 heeft dagenlang 's ochtend gezegd hoe blij hij was dat school die dag alweer niet doorging. Thuisonderwijs is toch anders! We hadden met het gezin een vast schema. Tot 13 uur deden we school en daarna spelen."

Er op uit in de omgeving

Kitty: "Nadat we het ergste hadden gehad, vanaf mid april, hebben we als gezin meer plannen gemaakt om samen iets actiefs te gaan doen. Langzaam wat meer sociale contacten, fietsen en naar het bos. Maar ook 's ochtend vroeg naar Amsterdam om een doodstille stad te aanschouwen. Heel bijzonder."

Vincent: "We zijn ook nog op een korte vakantie geweest. Een weekend naar Putten op een boerderij. En een weekendje Egmond aan de Hoef." Kitty: "Wij hebben ook een fantastische vakantie gehad. We zijn op de fiets naar Laren gereden, 30 km verderop."

Zelfstandig werken

Kitty: "We hebben als gezin ervaren hoe je draait van wat er niet meer kon, naar wat er nog wel kon. Dat was een waardevolle ervaring. Ik besef dat dit een luxe is, want in onze omgeving is er niemand ziek geworden."

"Qua onderwijs viel me op dat online onderwijs best goed past bij de leerstijl van kinderen tegenwoordig. En op een informele manier is er online snel en goed contact met de leerkrachten. Zelfs een keer op zondag."

Jelka: "Leerlingen hebben zich in deze periode ook op andere vlakken kunnen ontwikkelen. Met behulp van de weekplanner leer je goed zelfstandig werken. En ook het accepteren dat soms iets niet kan, of anders moet en daar naar handelen, is leerzaam."

De namen van ouders en leerlingen in dit artikel zijn gefingeerd.

Geen centraal eindexamen.

Op dinsdag 24 maart kwam het bericht dat het Centraal Eindexamen (CE) niet door zou gaan. Een klap in het gezicht van de meeste leerlingen. Want ja, daar leef je in het laatste schooljaar naartoe. Nog één keer zwoegen, dan zenuwen voor het examen en dan feest!

WTF?

TEKST: Marjan Scheffer en Bianca Groenewegen BEELD: Redactie

Toch een
feestdag op
4 juni

Ook ouders hadden moeite met het abrupte einde van het examenjaar. Heleen, moeder van Linde: "Ik schrok daar best van. Eerlijk gezegd zag ik het totaal niet aankomen. Dat er een streep door zoiets belangrijks en groots als het Centraal Eindexamen zou gaan. WTF? Kort daarna kwamen er geruchten dat de eindexamenleerlingen een overgangsbewijs zouden krijgen, maar gelukkig krijgen ze een volwaardig diploma."

Nog 1 keer knallen

Ook leerlingen schoten in de stress. Niek: "Eigenlijk had ik gehoopt op het eindexamen nog één keer te kunnen knallen. Bovendien stond ik er op dat moment een beetje twijfelachtig voor. Als ik m'n toetsen in periode 3 had verprutst, dan kon het zo maar zijn dat ik drie vijven stond. Met het CE kun je je gemiddelde nog ophalen. Die mogelijkheid ging in rook op. Toen ik mijn laatste toetscijfers terugkreeg, bleek ik nog maar één vijf te staan. Ik was superopgelucht, maar vind het toch wel jammer dat het zo is gegaan." Ook Linde baalde. "In het begin vond ik het heel jammer. Daarna realiseerde ik me al snel dat het natuurlijk heel veel leren zou schelen en dat vond ik dan wel weer fijn!"

Examenfeestjes

Veel leerlingen gaan direct na het examen een weekje feesten. Linde: "Ik zou naar Cherso gaan. We hebben nu een voucher ontvangen en hopen later dit jaar toch met z'n allen op vakantie te gaan, maar dan wel naar een andere bestemming." Ook Niek had zich verheugd op de eindexamenreis en alle feestjes erna. Moeder Joyce: "Ik vond het ook echt sneu voor ze. Alles waar je zo naar uitkijkt zie je in één keer verdampen. Het is toch een unieke tijd, eerst blokken, dan feesten, dan zenuwen over de uitslag en dan de ontlasting. Een tijd die je je hele leven bijblijft. Door corona is dit weggefallen en dat is zonde. Ik had het ze gegund."

Vlag uit

Donderdag 4 juni was de dag van de officiële eind-examenuitslag. Sommigen hingen de vlag al direct uit op het moment dat ze wisten dat ze waren geslaagd. Heleen: "Wij hebben gewacht met het uithangen van de vlag tot 4 juni. We wilden er een formeel moment van maken. Op die dag kwam de mentor langs met de Boni-vlag en Lindes voorlopige cijferlijst. We hebben de vlag met schooltas buiten opgehangen en haar verrast met een filmpje waarin allerlei mensen haar toespraken en feliciteerden met haar diploma. 's Avonds zijn we uit eten gegaan om het te vieren. Dat kon gelukkig net weer!"

Communicatie

Heleen vindt dat de communicatie vanuit de school 'ok' was. "Ik heb iets teveel brieven gekregen waarin stond 'daarover later meer'. Die nadere toelichting kwam dan op het allerlaatste moment. Dat kon beter." Joyce: "Op een gegeven moment ontstond er bij ons wat onrust over een mail over gemiddelden en wijze van afronding. Was de 5,5 nu echt een 5,5 of was het eigenlijk een 5,48 en kon het dus nog een 5 worden? Daarover is rommelig gecommuniceerd vind ik." Linde vond alles wel duidelijk en heeft er begrip voor dat het voor de school ook heel lastig was.

En volgend jaar? Niek: "Ik ga studeren in Utrecht, maar wat weet ik nog niet. Ik heb me voor drie studies ingeschreven en moet nog definitief kiezen. Ben benieuwd hoe het onderwijs eruit gaat zien." Linde heeft gekozen voor een tussenjaar. "Dat plan had ik ook al voor de coronacrisis en zoals het er nu naar uit ziet, kan het ook gewoon doorgaan!"

De namen van ouders en leerlingen in dit artikel zijn gefingeerd.

FOKKE & SUKKE VRAGEN DE BUREN NIET TE ETEN

Een leerling van een examenklas vertelt – anoniem – over haar ervaringen.

"Ik vond eerst, toen er nog veel angst voor het virus was en veel onduidelijkheid over het eindexamen, dat het gewoon afgelast moest worden. Gewoon een menselijk instinct. Toen werd het eindexamen écht afgezegd. En bleek hoeveel langer deze situatie zou gaan duren en werd duidelijk wat de verdere consequenties waren van geen eindexamen doen."

"Op dat moment kwam er eigenlijk ook best veel verdriet in mij naar boven. Indirect werk je toch 6 jaar toe naar dat examen en dat euforische, gemeenschappelijk vreugdegevoel als je klaar bent met je examens. Voor het eerst hoef je helemaal niks, behalve genieten van de vrijheid. En er zouden natuurlijk nog examenreizen komen. Je zou via een belletje de uitslag horen en je Boni-vlag ophalen. Dan die bijzondere dag in de kerk waar je, denk ik, voor heel even beseft dat je school eigenlijk wel gaat missen in bepaalde opzichten. Daarna een mooi afscheid met je docenten hebben. Helaas is dat er nu niet meer. Ook het eerste jaar van onze studie zal niet verlopen zoals het 'hoort'. Ik denk niet dat er een grote introweek gaat komen bijvoorbeeld. Het zijn mijlpalen in je leven, die je echt wel mist."

Positieve zaken

"Na een tijdje in de ellende gezwommen te hebben, realiseerde ik me dat deze situatie ook bijzonder is. Er zal (hopelijk) lang niemand zijn die op deze manier 'eindexamen' gedaan heeft. We zijn hier als examenleerlingen op een bepaalde manier toch samen doorheen gegaan en hebben misschien wel nog meer aan elkaar gedacht dan normaal."

"Nu is het misschien lastig om het positieve te zien, maar ik denk dat we hier later veel van gaan leren. Wat ik zelf bijvoorbeeld nu al geleerd heb, is dat hoe zeer je in het leven ook ergens tegenop ziet (eindexamens), je toch de waarde ervan moet zien. Dat je het niet weg moet wensen."

Ook op het Boni is het 1,5-meter-onderwijs ingevoerd. "Van de ene dag op de andere is de hele manier van onderwijs geven veranderd", blikt rector Hanneke Schreuder terug op dit voorjaar. "Het was een rollercoaster, en dat is het eigenlijk nog een beetje."

*Rector Hanneke Schreuder
blijkt terug op het voorjaar*

‘Het was een rollercoaster’

Hanneke Schreuder: “Belangrijk dat klassen als geheel naar school kunnen.”

Het begon op die zondag 15 maart, toen om 17.00 uur bekend werd gemaakt dat de scholen per direct moesten sluiten. “Nog diezelfde avond hebben we een bericht uitgestuurd naar ouders en medewerkers”, vertelt Schreuder. “En op maandag zijn we direct begonnen met het inrichten van Teams om digitaal les te kunnen geven. Diezelfde week was het rooster klaar en konden we van start.”

Vanaf 2 juni is de school weer gedeeltelijk open. Iedere jaarlaag komt voor drie lessen op een vaste dag in de week naar school voor les, de andere lessen worden digitaal gegeven. Daarnaast komt een deel van de klas naar school voor praktijklessen zoals tekenen, handvaardigheid, muziek, NLT, techniek en bewegingsonderwijs.

Hygiëne-maatregelen

Wat moest er gebeuren om het Boni in te richten als 1,5-meter-school? “We hebben alle hygiëne-maatregelen genomen”, somt Schreuder op. “De bewegwijzering, desinfectiezuilen, in iedere ruimte desinfectiemiddel voor de handen en schoonmaakmiddel voor de tafels. Alle lokalen hebben we ingericht op 1,5 meter afstand. Dat betekent dat je er maar 6 tot 7 tafels in kunt hebben. Ook de kantine en gymzalen zijn ingericht op 1,5 meter.” Er is geen eenrichtingsverkeer. “Wel zijn er voor de kantine en gymzalen gescheiden in- en uitgangen en eigen toiletten waar de leerlingen gebruik van maken.”

Klas als geheel

“Wij vinden het belangrijk dat klassen als geheel naar school kunnen. Met dit lesrooster kunnen zij in de gymzaal of kantine terecht. Vermenging van online en fysieke lessen vinden we onwenselijk. Moet je je voorstellen dat er 6 of 7 leerlingen in een lokaal zitten, en de andere 23 of 24 volgen de les digitaal.” Ook is er aandacht voor leerlingen die thuis moeilijk aan het werk kunnen. “Dat zijn er ongeveer 40. Zij kunnen op school werken in de lokalen die nu beschikbaar zijn.”

Na de zomer

Als deze BOB gemaakt wordt, is het begin juni. Is het Boni na de zomervakantie nog steeds een 1,5-meter-school? Schreuder: “We gaan daar maar van uit. Je kunt dan altijd afschalen. Ik houd er rekening mee dat we digitaal én fysiek les blijven geven.”

In een nieuw schooljaar moeten de docenten en leerlingen elkaar eerst leren kennen. “We willen dat de docent alle leerlingen eerst heeft gezien en gesproken voordat de digitale lessen starten. De eerste week besteden we mogelijk alleen aan kennismaking. Voor de brugklas is dat extra belangrijk. Hun kamp gaat nu ook niet door zoals we dit altijd doen.”

We kunnen verder nog niet zoveel zeggen en werken verschillende scenario's uit om voorbereid te zijn op de richtlijnen die we op 24 juni hopen te ontvangen.”

Verbouwing

In de zomervakantie wordt de gymzaal gesloopt, want de verbouwing van het Boni gaat door. “Uitstellen kost een jaar vertraging. We gaan 6 tijdelijke lokalen plaatsen op het parkeerterrein bij het bruggebouw, dat scheelt al. In ieder geval is de nieuwbouw corona-proof. Daar hebben we leerpleinen, en grotere ruimtes waar je leerlingen kunt laten werken.”

Sterk in drukwerk !

Huisstijlen, boeken, brochures, posters etc.

Amsterdamsestraatweg 656^d Utrecht www.libertaspascal.nl (030) 657 20 66